

Č. 10.920.

Samospráva obecní. — Řízení správní: Je člen obecní finanční komise v této své vlastnosti legitimován stěžovat si do usnesení obecního zastupitelstva o prodeji obecních pozemků?

(Nález ze dne 7. prosince 1933 č. 19.012.)

V ě c: Alois B. a Adolf V. ve S. proti zemskému úřadu v Brně o legitimaci k odvolání.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Proti usnesení obecního zastupitelstva ve S. ze 7. června 1930, že se pěti žadatelům odprodává část obecního pozemku za cenu 4 Kč za 1 m², odvolali se nynější st-lé, uvedše výslovně, že činí tak jako členové finanční komise. Okr. úřad v Místku a k dalšímu odvolání zem. úřad v Brně nař. rozohdnutím odeprěly st-lům legitimaci k odvolání, ježto se st-lé nebránili proti odprodeji obecního pozemku ani jako voliči nebo poplatníci, ani jménem finanční komise jako celku na základě jejího usnesení, nýbrž jako jednotliví členové tohoto obecního orgánu. Obsahem v odpor vzatého usnesení obecního zastupitelstva povahy hospodářské pak subj. práva členů obecní finanční komise dotčena nebyla.

Ve stížnosti podané k nss nepopírají st-lé skutkový základ, z něhož žal. úřad vycházel, že totiž označili se v odvolání jako členové fin. komise, a namítají toliko, že právě z tohoto označení vyplývá, že jsou také voliči, neboť jinak nebyli by mohli býti do fin. komise zvoleni. A je-li i ze spisů patrné, že voliči v obci S. skutečně jsou, byli k odvolání legitimováni.

Touto formulací námitek hájí stížnost názor, že subjektivní hledisko odvolatelů, projevené výslovným označením právního vztahu, z něhož je zákonnost určitého usnesení obecního zastupitelstva popírána, jest pro posouzení legitimacy odvolatelů bez významu, pokud jen ze zaujatého stanoviska vyplývá objektivně daný právní vztah, který legitimaci k naříkání takového usnesení zakládá. Názor stížnosti je mylný.

Z okolnosti, že jednotlivec spojuje ve své osobě dvojí právní postavení, jež pro něho zakládá různá subjektivní práva, neplyne ještě, že v každém případě dlužno míti za to, že vystupuje na ochranu obou těchto svých právních posic. Tím méně jest na takovou oboustrannou obranu usuzovati, když v konkrétním sporu výslovně označí, v jakém z obou svých právních postavení vystupuje. Tímto výslovným označením nepochybně projevuje vůli hájiti jen ta svá práva, která ve vytčeném právním postavení kotví, — a z okolnosti, že snad výslovně uvedené právní postavení nutně předpokládá existenci onoho druhého postavení, nelze ještě usuzovati na vůli oprávněného hájiti zároveň také práva z onoho druhého postavení vyplývající.

O takový případ v přítomném sporu jde. St-lé se ve svém odvolání proti usnesení obecního zastupitelstva výslovně označili jako členové fin. komise a projevíli tak způsobem nepochybným svoji vůli chrániti ona práva, která jim z jejich členství v tomto dozorčím obecním orgánu vyplývají. Že by přes toto výslovné prohlášení chtěli ve svém odvolání

uplatňovati také práva, která jim zákon přiznává jako voličům, z pouhé a st-li jen tvrzené skutečnosti, že jsou-li členy fin. komise, musí býti také voliči, ještě neplyne.

Žal. úřad, vycházej zřejm z téhož názoru, právem se nezabýval otázkou, jsou-li st-lé voliči již proto, že jsou členy fin. komise, právem nezjišťoval, zda snad z jiných příčin mají právo volební do obce, neboť otázka jejich voličského práva jest tu irelevantní, — a právem shledal v odvolání toliko uplatňování subj. práv st-lů jen jako členů fin. komise. Že by pak v odpor vzaté usnesení obecního zastupitelstva bylo s to dotknouti se subj. práv st-lů v jejich vlastnosti jako členů obecní fin. komise, nebo že by jim příslušelo oprávnění nařikati i takové usnesení obecního zastupitelstva, které se jejich členských práv nedotýká — ani stížnost netvrdí. Není tu tedy v žádném směru vytýkaného rozporu se zákonem a bylo proto stížnost zamítnouti.

Č. 10.921.

Dávka z přírastku hodnoty nemovitosti. — Administratívne pokračovanie (Slovensko): Za platnosti zák. č. 125/1927 a vl. nar. č. 96/1928 a č. 186/1929 Sb. ide z rozhodnutia obecného zastupiteľstva vo veci dávky z prírastku hodnoty nemovitosti ďalší instančný postup na okresný úrad.

(Nález zo dňa 7. decembra 1933 č. 20.754.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 3949/24.

V e c: Elza L. a spol. v Užhorode proti obecnému zastupiteľstvu obce B. o dávku z prírastku hodnoty nemovitosti.

V ý r o k: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa pre vadnosť pokračovania.

D ô v o d y: Obecné zastupiteľstvo obce B. vo svojom zasadnutí dňa 3. februára 1930 zamietlo odvolanie sť-ľov podané Drom Gejzom L., advokátom v Užhorode, bez plnej moci, do platobného rozkazu starostu zmienenej obce zo dňa 20. novembra 1929, ktorým bola sť-ľom ako odpredávateľom predpísaná dávka z prírastku hodnoty nemovitostí v obci B., prevedených na základe kúpopredajnej smluvy de dato v Užhorode dňa 20. júla 1926 na kupujúcich Ondreja H. a spol. Toto usnesenie je opatrené klauzulou, že proti nemu ďalšie odvolanie nemá miesta.

Majúc rozhodovať o sťažnosti do tohoto rozhodnutia, musel sa nss predovšetkým z povinnosti úradnej zaoberať otázkou, zda žal. úrad právom označil svoje rozhodnutie ako konečné rozhodnutie úradu správneho vo smysle § 5 zák. o ss. V tomto smere dospel nss k týmto záverom:

Podľa spisov správnych bol v danom prípade podrobený dávke z prírastku hodnoty nemovitosti prevod nemovitostí ležiacich v maľej obci na Slov., uskutočnený dňa 20. júla 1926.

Nss vyslovil už v nál. Boh. A 3949/24 právny názor, že totiž podľa pravidiel o dávke z prírastku hodnoty nemovitostí (dodatok III k nariadeniu č. 143/1922) rozhoduje o tejto dávke na Slov. vo veľkých a malých obciach v poslednej stolici správnej župný úrad ako vyšší dohliadací úrad. V tomto nálezu bolo vyslovené i to, že podľa odst. 2. a 3